

BUNE PRACTICI PENTRU REDUCEREA PAGUBELOR PRODUSE DE LUP ȘI URS ÎN SECTORUL ZOOTEHNIC

Să alegem cu grijă amplasamentul stânei sau fermei

- La alegerea amplasamentului potrivit este indicat să evităm zonele cu vizibilitate redusă, cu arbuști, tufărișuri, stâncării, văi adânci.
- Conform legislației în vigoare este interzisă construirea stânelor la o distanță mai mică de 150 m față de traseele turistice marcate. Dacă respectăm această prevedere, evităm probleme legate de turiști atacați de câinii noștri.
- Stâna să fie amplasată cât mai departe de liziera pădurii. Cu cât suntem mai aproape de pădure, cu atât crește posibilitatea declanșării unui atac.
- Să cerem informații de la paznicul de vânătoare despre rutele de deplasare tradiționale ale lupilor și urșilor. Stâna plasată pe o astfel de rută va avea întotdeauna oaspeți nedorți.

La stână

- O casă de stână bine concepută și executată ușurează mult munca noastră în timpul văratului. Cu toate că este o construcție provizorie și nu vrem să investim mulți bani în aceasta, nu putem neglija aspectele care sunt legate de prevenire.
- Să păstrăm ordinea și curățenia la stână. Să nu lăsăm vase nespălate, resturi de alimente, blănuri sau oase aruncate în jurul acesteia. Orice miros puternic poate să atragă prădătorii.
- Dacă preparăm brânzeturi la stână, să avem o grijă deosebită la mânăuirea vaselor, uneltelor, a laptelui și a produselor finite, pentru ca acestea să nu constituie o atracție în plus pentru prădători.
- Coliba, încăperea mobilă de lângă țarcul de înoptare, este un mijloc foarte vechi și foarte eficient de prevenire a pagubelor. Persoana care doarme lângă animale poate să acționeze imediat în cazul unui incident, simpla prezență a omului putând descuraja prădătorii.

În timpul pășunatului

- Animalele nu trebuie lăsate nesupravegheate pe pășune, nici măcar în cazul pășunilor îngrădite cu gard electric sau gard tradițional.
- Este **interzis** prin lege pășunatul pe timp de noapte sau **pășunatul în pădure**. Respectând această prevedere evităm foarte multe situații de risc.
- Trebuie să fim foarte atenți în primele și ultimele ore de pășunat, dar și pe timp de ceață sau ploaie.
- Animalele slabe, bolnave sau cele care urmează să fete să le lăsăm la stână. Pe pășune acestea sunt deosebit de vulnerabile la atacul prădătorilor.
- Să încercăm să evităm pășunatul la liziera pădurii, în locurile cu vizibilitate redusă cu arbuști, stânci, văile cursurilor de apă.
- Să fim atenți în permanență la câinii de pază. Să nu le permitem să părăsească turma sau să rămână prea mult în urmă. Câinii buni rămân în jurul animalelor, în poziții cu vizibilitate bună, pentru a putea interveni imediat în caz de nevoie.

Câinii de pază

- Câinele este ajutorul nostru cel mai prețios în eforturile de a preveni pagubele cauzate de prădători. Lupul și ursul au o aversiune înnăscută față de câine, de foarte multe ori simpla prezență a acestuia fiind de ajuns pentru a preveni prădarea.
- Câinii au principalul rol de a avertiza personalul și de a ajuta la gonirea prădătorilor, dar, de obicei, nu fac față fără prezența stăpânului. Să nu lăsăm niciodată turma numai pe seama lor.
- Un câine cu adevărat bun trebuie să aibă toate cele trei caracteristici, după cum urmează: (1) să fie destul de mare, puternic și curajos pentru a face față unui atac din partea ursului sau lupilor, (2) să nu plece niciodată de lângă animalele păzite, nici măcar în urmărirea prădătorilor și (3) să nu atace niciodată animalele domestice.

BIBLIOGRAFIE:

Szabo Szilard, Berde Lajos, Mihai Pop, Silviu Chiriac, Sandu Radu Mihai, Dr. Borka-Vitalis Levente – "Ghidul celor mai bune practici pentru reducerea pagubelor produse de lup în sectorul zootehnic" – Editura Green Steps, 2016